

să-mi spui, cam câtu voru fi cheltuitu părinții pênă acum pentru domnia-ta?—Copila, de și eră una dintre cele mai bune eleve a clasei séle, de o cam dată părù confusă. — Problema este fôrte însemnată, copila mea; și toți copiii aru trebui să gândescă, cam câte cheltuele causază ei părinților; și prin urmare, cu câtu li remănu datori. Nu te știi, copila mea! Vomu deslega problema amëndoi. Cum gândesci?— nu va fi prea multu, de vomu socoti pentru nutrimentu, îmbrăcăminte și alte trebuințe de tôte ȓilele, unu leu nou pe ȓi pentru unu copilu?—Ba unu leu nou, e încă prea puçinu, respunse copila încuragiată.

Apoi știi, că o lună are 30 ȓile; cam la câți lei noi s'aru urcă aceste spese, pe o lună întrégă?— La 30 lei noi.— Dar' pe unu anu întregu, care este compusu din 12 lune? — Pe unu anu, aru face 360 lei noi. — Bine; însă de câți ani vei fi Domnia-ta acum?— De ȓece ani.— Și câți lei noi au cheltuitu părinții pentru Domnia-ta, de când ești? — Trei mii și șase sute lei noi (3600).— Acum trebuie a mai adăogi îngrijirea cea multă a mamei domniei-tale, care, de multe ori pentru domnia-ta, nu dormia noȓți întregi; precum și grijele și ostenelele tatălui domniei-tale, pentru ȓinerea casei. Ce ȓici?— se potu socoti în bani iubirea, grijele și necazurile părinților, pentru copiii lor?— Nu se potu.— Vȓedi, tôte aceste și multe altele, precum: buna creștere, învățătura și îngrijirea, nu se potu nici cum prețui în bani. Așă dar': cum veți întôrce părinților vostri multele spese, cum și totu binele ce l'ați avutu de la ei, din cea dintei ȓi a vieței vóstre? —

Étă cumu, respunsă copila: când ne vomu purtà bine și ne vomu sili a li face multă bucurie și nici o întristare.

— Așă copila mea! Buna purtare și silința la învățătură, este moneda cea mai plăcută lui Dumneȓeu și ómeniloru, pentru plătirea datoriei vóstre cătră părinți.

Dar' pe lângă aceste, mai aveți încă o datorie de împlinitu.— Care, întrebă copila cu bucurie?!— Să faceți cu părinții vostri, aceea ce facu ei acum cu voi, adecă: Să-i căutați cu plăcere la bôlă, să nu vȓ supere bȓtrânețele lor, nici să-i lasați fără ajutoru, când ei voru fi slabi și nu voru mai putȓ munci;— și așa făcȓndu, bine-cuvȓntarea lui Dumneȓeu și a părinților, se va pogorî peste capetele vóstre; lumea va iubi și lăuda, și voi veți fi fericiți. —